

hvad jeg vil svare paa, og hvad ikke. Jeg vil, inden jeg slutter, kun fremsætte et Par Ord i Anledning af det, der forleden Dag blev ytret af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Dette ærede Medlem benyttede et Sprog, fremkom med Udtalelser og Beskyldninger, som han paa en eller anden Maade vilde være kommen til at staa til Ansvar for, hvis de vare udtalte uden for denne Sal. Her vil jeg ikke komme nærmere ind paa dem. Jeg vil ikke disputere med det ærede Medlem, saa længe han tror at kunne beskyldte Arbejdsgiverne for Raahed og Brutalitet, og navnlig ikke, saa længe han mener at kunne benytte en saadan Sætning som den: „Man har næsten lagt an paa særligt at ramme Kvinderne, Børnene og de gamle med Sult og Nød“. Saa længe det ærede Medlem mener at kunne tillade sig at benytte den Taleform i denne Sal, saa længe skal jeg tie stille til det, men jeg havde rigtignok troet, at det vilde være en Nedværdigelse af dette Ting, at man uden Spor af Bevis fremsætter den Slags Paastande tilmed paa en Maade, som vi ikke ere vante til her, nemlig under Navns Nævnelser. Jeg troede, det var noget nedsettende for det høje Tings Værdighed. Jeg vil til det ærede Medlem sige endnu dette ene Ord. Naar han taler om, at vi raabe op med vor Patriotisme, vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg kunde tænke mig en mere kvalificeret Dommer over Patriotisme end det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds.

Nørhave: I sidste Rigsdagssamling blev der fra Folketinget henvist et Andragende om en Dampfærgeforbindelse mellem Løgstør og Aggersund. Efter de Udtalelser, som den daværende Indenrigsminister fremkom med, efter Ordførerens Motivering af Andragendet, skulde man have troet, at vi kunde vente, at der paa det forelagte Finanslovsforslag var indsat et Forslag til en Bevilling til Løsning af dette Spørgsmaal. Både Rigsdagsmændene der oppe fra og især Beboerne paa begge Sider af Limfjorden, som interessere sig for denne Sag, havde ventet, at der var blevet stillet et saadant Forslag, men jeg har ikke kunnet finde noget saadant paa Finanslovsforslaget. Jeg vil derfor gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister om, hvorvidt der skulde være kommet noget i Vejen for denne Plans Realisation. Den daværende Indenrigsminister sagde udtrykkeligt,

at han haabede, der paa næste Finanslov maatte blive optaget et saadant Forslag til Bevilling. Jeg haaber, at den nuværende højtærede Indenrigsminister vil efterkomme sin Formands Udtalelse i den Retning, saa vi i en nær Fremtid kunne vente den Sag ordnet. Enhver, som færdes over Fjorden under de nuværende Forhold, vil finde, at der her stilles et berettiget Krav.

Da jeg er ved vore Kommunikationsforhold deroppe, skal jeg ogsaa omtale et Jærnbanespørgsmaal. Ærede Medlemmer ville paa Kortet kunne se, at der er tre Baner, som løbe op mod Vester Hanherred, men alle stoppe de op, lige som de skulle til at løbe derind. Det kunde se ud, som det var et Siberien deroppe, at Menneskene der ikke ere som andre Steder, og at Jorden er belagt med Is og Sne. Det er ikke Tilfældet, jeg tror nok, at ærede Medlemmer ville indrømme, at der ogsaa er rigtige Mennesker deroppe. Jorden er endogsaa ualmindelig god efter jyske Forhold. Desuden have vi det store Vesterhav, hvori der langs hele Kysten drives et stort Fiskeri, som sikkert, naar vi faa Vestkysthavneforholdene ordnede, hvad vi efter Ministerens Svar forleden, tør vente i en nær Fremtid vil ske, vil udvikle sig til noget ganske overordentligt i Sammenligning med det nuværende. Jeg tror derfor, at Banen mellem Fjerritslev og Tisted vil blive et virkeligt rentabelt Foretagende maaske endogsaa paa Højde med Kystbanen, København—Helsingør, for ikke at tale om Banen København—Køge. Det er jo bekendt, at deroppe findes Landets bedste Fiskeripladser, men paa Grund af Forholdene, maa Fiskeribefolkningen se paa, at fremmede Fiskere ligge og fiske der uden for uden at kunne deltage i Fiskeriet. Jeg mener derfor, at det kan anses for sikkert, at Fiskeriet vil kunne betale et stort Indskud til Forrentning af Jærnbanen. Jeg haaber ogsaa, at den nuværende højtærede Indenrigsminister vil have saa megen Kærlighed til Forholdene i det nordlige Jylland, at han vil gøre sit til at ordne Baneforholdene deroppe. Strækningen Løgstør—Fjerritslev er jo kun 2 Mil og Fjerritslev—Tisted kun 6 Mil. Der blev ganske vist i 1894 vedtaget et Forslag om en Bane heroppe sammen med de 28 Baner, der bleve vedtagne det Aar, men Banen foresløges paa saadanne Betingelser, at den tyndtbefolkede Egn ikke kunde tænke paa at faa Banen.

Desuden have vi et Aktiv, der mulig-